

я розсіваю зерна
від яких земля
іржавіє
і приглядаюсь
до дерев
що забігають зовсім
випадково
в моє царство

живу
погаслим сірником
в пустій коробочці :
вода якою
мене поїш —
надто прісна.

Збірка « [Уламки дзеркала](#) ».